

вимагати визнання угоди недійсною у процедурі банкрутства. Не передбачено у Законі «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» і можливості та форми реагування прокурора на дії арбітражного керуючого. Прокурор користується певними процесуальними правами також на стадії виконання рішення, ухвали, постанови господарського суду. Відповідно до статті 121 ГПК [1] що до укладання мирової угоди у процесі виконання судового рішення, то відповідне право прокурору не надано.

Отже, участь прокурора у господарському процесі в Україні регламентована ГПК України, але не повністю узгоджується, тобто в умовах побудови правової держави та громадянського суспільства, становлення нового, демократичного суспільства в Україні і реформування в усіх царинах вітчизняного соціуму, вирішення цього питання є вкрай необхідним.

Список використаних джерел

1. Господарсько процесуальний кодекс України (від 06.11.1991 № 1798-ХП) // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. – Ст. 56.
2. Захист прокурором прав громадян та інтересів держави у сфері охорони довкілля: Навчальний посібник / Блажівський Є. М., Козьяков І. М., Головкин О. В. – К.: Національна академія прокуратури України, 2012. – 235 с.
3. Коваль І. Обмеження участі прокурора у господарському процесі в контексті дотримання державою положень Європейської конвенції з прав людини / Ірена Коваль // Юр.Газета. – 2006. – № 23 (83). – 21 груд.
4. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом // Голос України. – 1992. – 6 черв.
5. Про деякі питання участі прокурора у розгляді справ, підвідомчих господарським судам Вищого господарського суду; Постанова від 23.03.2012 № 7. – Вісник господарського судочинства. – 2012. – № 3. – С. 42.

ПРЕДСТАВНИЦТВО В ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ

Гакман Тетяна Василівна, студент магістратури навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Загорняк Н.Б.*

Господарський процес — установлений нормами господарського процесуального права порядок досудового врегулювання та судового розгляду господарських спорів. Основне завдання господарського процесу — примирення сторін, а у разі неможливості його досягнення — швидке вирішення спору. Це правовідношення, відповідно до якого одна особа (представник) на підставі набутих нею повноважень виступає і діє від імені іншої особи, яку представляє, створюючи, змінюючи, чи припиняючи безпосередньо для неї цивільні права та обов'язки. Розрізняють такі види представництва:

- представництво, яке ґрунтується на договорі;
- представництво, яке ґрунтується на законі;
- представництво, яке ґрунтується на адміністративному акті.

Дослідженням даної тематики займаються такі вчені як: Степанова Т.В., Марочкін І.С., Каркач І.М., Грошевой Ю.М., Болгар Н., та інші.

Законодавчо дане положення закріплено статтями 28 та 29 Господарського процесуального кодексу України (надалі-ГПК України)

Згідно з чинним законодавством України представник віднесений до осіб, які є учасниками у справі, і, відповідно, наділений юридичною заінтересованістю. Він є самостійною процесуальною особою, хоча і представляє інтереси сторін та третіх осіб. Але комплексного дослідження інституту представництва в Україні на даний час немає.

Частише за все представник учасника процесу у господарському судочинстві є штатним юристом підприємства. Але останнім часом через зміни у підвідомчості господарських справ, зокрема, через розгляд господарськими судами корпоративних спорів та справ про приватизацію, збільшується кількість «найнятих» правознавців, рівень знань та вмінь яких не завжди відповідає необхідним реаліям судочинства.[4]

Але чинний ГПК України не містить, наприклад, норм про сумлінне виконання представником своїх обов'язків та відповідальність за невиконання таких обов'язків або неналежне їх виконання. Цей недолік ГПК України слід усунути. [4]

Розглянемо ще одне питання – довіреність (доручення) на представництво учасника процесу в суді[4].

У господарському праві часто використовуються договори доручення, за якими повірний зобов'язаний діяти від імені довірителя. З юридичної точки зору цей договір можна вважати договором про представництво. Але процесуальне представництво має певні особливості.

Отже, представництво в господарському процесі можна розглядати в наступних аспектах:

1. Правовідношення, в якому одна сторона (представник) зобов'язана, або має право, вчинити правовий акт від імені другої сторони, яку вона представляє. Представництво виникає на підставі договору, закону, акта органу юридичної особи та з інших підстав, встановлених актами цивільного законодавства.

2. Правовідношення, відповідно до якого, одна особа (представник) на підставі набутих нею повноважень виступає і діє від імені іншої особи, яку представляє, створюючи, змінюючи чи припиняючи безпосередньо для неї цивільні права та обов'язки.

3. Представництво – вид адвокатської діяльності, що полягає в забезпеченні реалізації прав і обов'язків клієнта в господарському процесі.

4. Прокурор, який бере участь у справі, несе обов'язки і користується правами сторони, крім права на укладення мирової угоди.

Варто зазначити, що чинний ГПК не приділяє окремої уваги адвокату як процесуальному представнику, що надає правову допомогу в господарському судовому процесі. Отже, існує проблема в чинному законодавстві, яка потребує негайного вирішення шляхом внесення змін, а саме окремо встановити в ГПК України процесуальний статус адвоката, та чітко визначити його повноваження в господарському процесі.

Список використаних джерел:

1. Конституція України/Офіційний вісник України.-2010.-№72/1(01.10.2010).-Ст.2598. [Електронний ресурс].- Режим доступу:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Господарський процесуальний кодекс України: Закон України від 06.11.1991 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6 (11.02.1992). – Ст. 56. http://kodeksy.com.ua/gospodars_kij_protseualnij_kodeks_ukraini
3. Степанова Т.В. Представництво в господарському судочинстві //Современный научный вестник. -2007.-№14 [Електронний ресурс].- Режим доступу:<http://www.rusnauka.com/14.NTP.2007/Pravo/21712.doc.htm>
4. Болгар Н. Представництво у господарському судочинстві//Юридична газета. -2004.- №24(36).[Електронний ресурс].- Режим доступу:<http://www.yur-gazeta.com/oarfile/1247/>

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ПРИНЦИПІВ ГОСПОДАРЬКОГО СУДОЧИНСТВА

Чамара Ірина Олегівна, студент магістратури навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Загорняк Н.Б.*

Господарський процес базується та діє на загальних, основних та значущих засадах, які можливо визначити, як принципи. Специфіка їх полягає в тому, що вони закріплюють вихідні, нормативні положення, що визначають зміст правосуддя і є критерієм правомірності поведінки учасників правовідносин, що виникають у сфері правосуддя [1]. У юридичній літературі досить активно досліджується дана тематика, яка вимагає оновлення змісту, організаційних форм і методів функціонування. Серед праць вчених, що досліджували принципи судочинства загалом та принципи господарського процесу, зокрема, можна виділити праці Д.М. Притики, С.В. Васильєва, В.Д. Чернадчука, В.С. Шербини, М.І. Тітова та інших. Але у цих дослідженнях не вирішено низку питань конструктивної та практично значимої побудови принципів господарського процесу.

Слід зазначити, що принципи як основні та визначальні засади господарського судочинства загалом впливають у Конституції України (ст. 129 та ін.), Законом України «Про судоустрій і статус суддів» та Господарсько-процесуальному кодексу України (далі – ГПК України).

Перелік принципів господарського судочинства у Кодексі не збігається з наведеним у Законі України «Про судоустрій і статус суддів», що